

**A Magyar Személyközpontú Pszichoterápiás és Tanácsadási Egyesület éves
konferenciája**

Társszervező: Eötvös Lorand Tudományegyetem, Pedagógiai és Pszichológiai Kar

AZ ELFOGADÁS TEREI

Program és absztraktok

2023. szeptember 22-23.

ELTE PPK, Budapest, Kazinczy utca 23-27.

2. emelet 203-204-205-206-207. terem

Az elfogadás a személyközpontú módszer egyik alapvető elve és hatótényezője, amit más terápiás, és általánosságban az embert a középpontba helyező viszonyulások is magukénak vallanak. A feltételnélküliség már több kérdést vet fel az adott kapcsolat jellege, az egyén és a csoport szocializációja, vagy akár a kulturális szabályok mentén. „Úgy gondoljuk, hogy sokkal inkább az egyéni, de főképp csoportosan szerzett önismeret, az attitűdök megváltoztatásának a képessége, az előítéletek csökkentése a megoldás, s minden, az emberről szerzett olyan minőségű tudás, amelyet sokkal inkább az irodalom, a filozófia, a művészetek közvetítenek. Ugyanakkor azt is igaznak véljük, hogy az elfogadás tudományosan is megragadható.” (Pintér, 2022, 80.)

PROGRAM

2022. 09. 22., péntek

A személyközpontú csoportokban saját élményként megtapasztalhatjuk a találkozások pillanatát „itt-és-most” helyzetben. Az első nagycsoport létrehozza a közösségi élményt, a kiscsoportokban mélyebb, közelebbi találkozásokat élhetünk meg, a záró nagycsoportban pedig feloldódhatunk újra a közösségi érzésben, immár szorosabb kapcsolatok birtokában. A facilitátorok non-direktíven hagyják kibontakozni a csoportfolyamatokat. Javasoljuk minden kedves résztvevőnknek, hogy vegyenek részt a pénteki találkozásokon, hogy szombaton már ismerősként, a közösség tagjaként érkezzenek az elméleti előadásokra és műhelyekre.

12.00 – 13.00 **regisztráció** – jelentkezés a kiscsoportokra

13.00 – 14.30 **encounter nagycsoport** – facilitátorok: Rózsa Ildikó, Bene Gergely

14.45 – 16.45 **encounter kiscsoportok** – facilitátorok:

Draskóczy Magda – Török Iván

Kostyalik János – Tóth Erika,

Pataky Kriszta – Szabó Csanád,

Szummer Csaba – Zumics Valéria

16-45 – 17.00 **szünet**

17.00 – 18.30 **encounter nagycsoport** – facilitátorok: Rózsa Ildikó, Bene Gergely

19.30 – **társasági program** – vacsora (előzetes jelentkezéssel, külön díjért)

2022. 09. 23., szombat

09.00 – 13.00 **regisztráció** – jelentkezés a műhelyekre

09.45 – 10.00 **elnöki megnyitó:** Dr. Tóth Erika Hajnalka

10.00 – 10.40 **plenáris előadás:** üléseelnök: Prof. Dr. Urbán Róbert

Prof. Dr. Tringer László: *A feltétel nélküli elfogadás kulturális gyökerei*

10.45 – 12.00 **kerekasztal beszélgetés:** *Az elfogadás megjelenése különböző terápiás irányzatokban*

A kerekasztal beszélgetésen különböző irányzatok képviselői mondják el, hogy módszerük gyakorlása során milyen módon jelenik meg az elfogadás. A beszélgetésen a sématerápia, a hipnózis, a mozgás és táncterápia és a személyközpontú terápia képviselői szólnak meg.

moderátor: Rózsa Ildikó

hipnoterápia: Varga S. Katalin, PhD

mozgás- és táncterápia: Dr. Merényi Márta

sématerápia: Vizin Gabriella, PhD

személyközpontú terápia: Pintér Gábor, PhD

12.00 – 12.15 **szünet**

12.15 – 13.15 **szekcióelőadások**

1. szekció – üléseelnök: Prof. Dr. Urbán Róbert

12.15 – 12.35 Fischer Péter: *Carl Rogers Kínai napló című munkájának bemutatása*

12.35 – 12.55 Szummer Csaba: *A tudat peremén és a tudat mélyén – Gendlin és Freud ismeretelmélete*

12.55 – 13.15 Szabó Csanád, PhD – Csató Anita – Szvirida Alex: *Alkalmazott egészségpszichológusok munkájában a személyközpontú alaptényezők szerepe – kettő pilot study eredményei*

2. szekció – üléseelnök: Papp-Zipernovszky Orsolya, PhD

12.15 – 12.35 Sulyok Eszter: *„ha ők elfogadnak, akkor nem vagyok ufo”: autizmussal élők serdülő csoportja a Multiverzum Műhelyben*

12.35 – 12.55 Zsiray Júlia: *Autizmussal élő gyerekek szüleire ható stresszforrások és megküzdések*

12.55 – 13.15 Bertalan Eszter: *Az elfogadás szerepe egy egészségpszichológiai intervencióban - Súlyos ételallergiával élő gyermekek szüleinek szervezett pilot program értékelése*

13.15 – 14-15 **ebédszünet**

14.15 – 15.45 **műhelyek** (előzetes regisztrációhoz kötött, egy műhely választható)

- Dr. Tóth Erika Hajnalka: Személyközpontú szupervíziós műhelybeszélgetés
- Ajtay Gyöngyi: Személyközpontú esetismertető műhelybeszélgetés
- Boros Viktória: Az elfogadó pedagógia – a tatai Rogers iskoláról
- Zumics Valéria: Elfogadó társadalom – a Civil Csoport Hétvége mozgalom

15.45 – 16.00 **szünet**

16.00 – 16.30 **plenáris zárás:** Dr. Kovács Dóra, PhD

ABSZTRAKTOK

Dr. Tóth Erika Hajnalka: *Megnyitó*

„Azt a jelenséget, amikor az ember fel-le rohangál a szobában, és keresgél, miközben a homlokára tolva ott van egy, olykor kettő szemüveg is, nálunk a családban vízízpókozásnak hívják.”

(Tóth Krisztina: Ahonnan látni az eget, Magvető, 2023)

A feltétel nélküli elfogadás az emberre, mint értékek hordozójára alapozó pszichoterápiás illetve tanácsadási attitűd. Faktoranalízissel három komponense különíthető el: a pozitív érzelmi odafordulás, a nondirektivitás és a feltétel nélküliség. Több eredmény is azt mutatja, hogy az elfogadó légkör és a tanácsadás/terápia hatékonysága szorosan összefügg.

Prof. Dr. Tringer László: *A feltétel nélküli elfogadás kulturális gyökerei*

A zsidó-keresztény hagyományokon építkező európai civilizáció emberképe a fejlődéssel, haladással, tökéletesedéssel jellemezhető. E felfogás élesen elüt azoktól a kultúráktól, amelyek a változatlanságot, vagy a ciklikus önmagába visszatérést hirdetik. Az a törekvés, hogy az ember változzék, tökéletesedjék, emberfelfogásunk ősi gyökereiben is föllelhető. A lélekgyógyászat erre az emberfelfogásra támaszkodik. Az előadás röviden érinti azokat a gyakorlatokat, amelyek a történelmi korok során a gyógyítással kapcsolatosak. Mindezeknek az a sajátos személyközi kapcsolat az alapja, amely az „én-te” viszonytal jellemezhető. A különböző történelmi korok és felfogások e viszonytal más-más néven öntötték nyelvi formába. Kimutatjuk, hogy a különféle elnevezések háttérében közös lényeg rejlik: a másik személynek, mint olyannak az elfogadása, egybeolvadás nélkül, individualitását tiszteletben tartva. A szerző hangsúlyozza a „személy” és a „személyiség” fogalmának egyértelmű elhatárolását. A Carl Ransom Rogers és iskolája által kidolgozott fogalom, a „Feltétel nélküli elfogadás” sikeresen ragadja meg a segítő kapcsolatok különleges, „én-te” jellegét, amely a felsorolt történelmi példák kapcsán is felismerhető.

Fischer Péter: *Carl Rogers: Kínai napló című munkájának bemutatása*

Rogers életművének egy kevésbé ismert részét a 20 éves Rogers 1922-es utazása, melyre a Kínában töltött fél évként vagy átfogóan Rogers teológiai tanulmányaként hivatkozik a szakirodalom (Pintér, 2000; Carver, Scheier, 2001; Tringer, 2022). Rogers az utazásáról részletes naplót vezetett, ami az Utazásom Kínába címet viselte, azonban 2012-ig az írást nem adták közre, ezért is maradhatott ki eddig a rogersi életműből. 2012-ben azonban Jeffrey Cornelius White szerkesztésében és kiegészítéseivel és Natalie Rogers előszavával Kínai napló címen megjelent a PCCS Books-nál. A Kínai napló a 20 éves Rogers távolkeleti útjának napra pontos ismertetése. Rogers részletesen leírja a naplóban azt a hat hónapos utazást, melyet Chicagóból San Franciscoba tett meg vonattal, majd Japánba, Koreába és Kínába hajóval, valamint buszon, riksán és gyalog. Az út során (egy régi tíz kilós írógépen, amit magával cipelt) végig dokumentálta, amit látott, amit érzett, és amire gondolt. Az utazásnak azzal a mély érzéssel kezdett neki, mint írja, hogy meg fogja változtatni az életét. A külső térben tett utazáson kívül a napló betekintést enged Rogers bensőséges hitébe, kultúrák közti interakciókat mutat be, vélemény formál a vezetésről és a társadalmi igazságtalanságokról. A mély belső utazás

során a fiú férfivá érik és a Mindenhatóba vetett megkérdőjelezhetetlennek látszó hitét, az emberbe vetett hit váltja fel. Rogers későbbi éveiben ezt az utazást „egy teljesen elképesztő élménynek” nevezte.

Szummer Csaba, PhD: *A tudat peremén és a tudat mélyén – Gendlin és Freud ismeretelmélete*

Freud és Edmund Husserl osztozik a tudatra vonatkozó hibás descartes-i alapvetésben. Mindketten feltételezik, hogy a tudat „világos és elkülönített percepciót” jelent, illetve „transzparens önmaga számára, amennyiben saját tudattartalmához viszonyul.” Úgy is fogalmazhatunk, hogy a tudatosság mind Husserlnél, mind pedig Freudnál „minden vagy semmi” alapon működik. Valami vagy tudatos, vagy nem. Nem lehet egy „kicsit” tudatos. A kortárs fenomenológia azonban egy alternatív tudattalan-koncepciót vezet be, a freudi vertikális tudattalannal szemben egy horizontális tudattalant. A horizontális tudattalan nem a pszichén belül van, „tudat alatt, egy kis házban”, ahogyan Karinthy mondja Freudot karikírozva, hanem előttünk terül el a fenomenális mezőben, az implicit testi mintázatokban és mentális beidegződésekben, amelyek meghatározzák mind a viselkedést, mind pedig a kognitív és érzelmi sematizációt. A horizontális tudattalan koncepciója jelenik meg Eugen Gendlin munkásságában is. Gendlin filozófus, egyben terapeuta, a rogersiánus terápia egyik legjelentősebb teoretikusa. Carl Rogers „fenomenológiának” nevezte saját módszerét, amin egyszerűen azt értette, hogy elutasítja a freudi tudattalan elgondolását vagy bármilyen más pszichológiai metafizikai konstrukciót, és közvetlenül a kliens élményvilágába próbál empatikusan behelyezkedni. Gendlin szerint az önismereti munka legfontosabb része a „tudat peremén” játszódik le, a tudatos és a tudattalan közötti szürke zónában. Úgy látja, hogy a tudatos, könnyen azonosítható érzések mögött, „a tudat peremén” kevésbé világos érzések húzódnak meg, Gendlin terminológiájával az „átélt érzetek”. Gendlin erre a zónára, a kliens számára ismert és ismeretlen lelki szféra határterületére összpontosítja a figyelmét: „Ha „egyszerűen az ismert érzésekre összpontosítunk, akkor a régi területet járjuk be újra, míg ha a peremre (az érzetre) fókuszálunk, akkor ajtó nyitható az ismeretlenre.”

Szabó Csanád, PhD – Csató Anita – Szvirida Alex: *Alkalmazott egészségpszichológusok munkájában a személyközpontú alaptényezők szerepe - kettő pilot study eredményei*

Az alkalmazott egészségpszichológusok leggyakrabban használt módszerei között szerepelnek többek között a tanácsadás, pszichoedukáció nyújtása, krízisintervenció, stresszmenedzsment. Az általuk nyújtott lelki támogatásban a gyógyító beszélgetés alapváltozói (empátia, elfogadás, kongruencia) nagy hatást gyakorolhatnak munkájukra. A gyógyító beszélgetés alapváltozóinak szerepét az alkalmazott egészségpszichológiai munkában kettő pilot study segítségével vizsgáltuk: Magyarországon dolgozó egészség szakpszichológusok (4-4 fő) és egészség szakpszichológus jelöltek (2-2 fő) véleményét kérdeztük meg. Az első, online kérdőíves vizsgálatban felmért tényezők: segítő munka észlelt hatékonysága, alkalmazott módszerek típusa, segítő munkát befolyásoló tényezők (köztük a három alapváltozóval), interperszonális reaktivitás (IRI), érzelmi intelligencia (WLEIS-HU). A második, interjúkutatásban vizsgált hat fő téma: a gyógyító beszélgetéssel kapcsolatos élmények, az empátia szerepe, a kliens elfogadásának szerepe, a segítő hitelességének hatása, a kliens felelőségének és szabadságának fontossága, a személyközpontú attitűdökről általánosan a lelki támogatásban. Eredményeink rámutatnak arra, hogy az alkalmazott egészségpszichológusok milyen mértékben és hogyan alkalmazzák a személyközpontú tanácsadás és pszichoterápia bizonyos eszközeit.

Sulyok Eszter: „*ha ők elfogadnak, akkor nem vagyok ufo*”: *autizmussal élők serdülő csoportja a Multiverzum Műhelyben*

A Multiverzum Műhely harmadik évét zárja. Megszületése egy igazi álmom volt és az a vágy kísérte, hogy a személyiségfejlődés oly fontos időszakában a magasan funkcionáló, jellemzően szociális életük nagy részét maszkolva és szorongva töltő, autista tinédzserek számára egy olyan elfogadó és biztonságos légkört teremtsen, ahol álarc nélkül lehetnek azok, akik. Valódi, elképesztő csodáknak lehattunk szemtanúi, ahogy a fiatalok térben és időben megérkeztek és közösséggé váltak. Hihetetlen toleranciával és nyitottsággal figyeltek egymásra, támogatták egymást, fejlődtek. Idővel kacskaringós utakon óvatos megkeresések érkeztek másféle gyerekektől is, másféle kihívásokkal, akiket a neurodiverzitás szellemében nyitottan fogadtunk. Jelenleg a csoport szépen körbenötte önmagát és mára menedéke megannyi, az elfogadást és megértést az iskolában megélni nem tudó serdülőnek, akik itt barátokra és ítéletmentes, teljes elfogadásra találnak, és sokuknak nyújt egyedüli lehetőséget arra, hogy a kortársakkal megélt igazi, felszabadult közösségi élményeket gyűjtsenek. Eszközeink a jelenlét, a beszélgetések, a közös játék és étkezés, a fókuszolás, az autizmus-specifikus és szociálkommunikációs módszertan alapján elkészített számtalan támogató- és segédeszköz. Egy súlyos betegséggel élő tagunk mondta: “Az iskolában mindig csak félig vagyok jelen, pedig nagyon vártam, hogy visszamenjek. Mintha nem is láttak volna és én sosem voltam biztos benne, hogy nem velem van a baj. Itt valóban kapcsolódunk egymáshoz, a tagok látnak és meghallgatnak engem. Kérdeznek tőlem és nem ciki, hogy miért eszem máshogy, nevetünk is az egészen. Nekem az segíti a legtöbbet, hogy most már biztosan tudom, hogy ha itt mindenki ennyire jófej, ha ők elfogadnak, akkor nem vagyok ufo.”

Zsiray Júlia: *Autizmussal élő gyerekek szüleire ható stresszforrások és megküzdések*

Kutatásom témájának a középpontjában az autizmussal élő gyermekek szüleire ható fokozott stresszforrások és az ezekkel szemben alkalmazott megküzdési módok állnak. A kvantitatív egység alapjául szolgáló kérdőívcsomagot 92 autista gyermeket és 33 tipikus fejlődésű gyermeket nevelő szülő töltötte ki. Az eredmények szerint szignifikáns különbség mutatkozott az autista és nem autista gyermeket nevelő szülők stressz szintjében [$t(123)=5,06$ $p<0,001$]. A különböző megküzdésű, autista gyermeket nevelő szülők stressz szintjében is szignifikáns különbség mutatkozott [$F(124)=21,2$ $p<0,001$ $\eta^2=0,35$]. Az autista gyermeket és a tipikus fejlődésű gyermeket nevelő szülők csoportja között nem került kimutatásra szignifikáns különbség a stresszhelyzetekben mutatott megküzdés terén, függetlenül attól, hogy a két csoport milyen megküzdéssel volt jellemezhető [$U=1408,5$ $Z=-0,28$ $p=0,78$ (2-tailed); $U=1396,5$ $Z=-0,35$ $p=0,73$ (2-tailed); $U=1408,5$ $Z=-0,82$ $p=0,41$ (2-tailed)]. A kvalitatív egységben 11 autista gyermeket nevelő szülővel készítettem interjút a diagnózisról, az átélt pozitív és negatív élményekről, a jövőképről és az esetleges gyászélményről. A tematikus tartalomelemzés során 3 fő kategória (stressz, megküzdés, inverz stressz), 10 középkategória és 29 alkategória mentén csoportosítottuk az alanyok narratíváit. A kategoriális tartalomelemzés eredményei azt mutatták, hogy a gyászról szóló szövegekben a legnagyobb az én-referencia relatív gyakorisága. A tagadás esetében azonban nagyobb gyakoriság mutatkozott a negatív élményről és a diagnózisról szóló szövegekben. A negatív érzelmek esetében pedig a diagnózisról és a jövőképről szóló narratívákban mutatkozott nagyobb gyakoriság. Az átélő és a metanarratív perspektíva relatív gyakorisága nagyobbak bizonyult azokban a narratívákban, ahol a szülők valamilyen negatív tapasztalatról számoltak be. A diagnózis esetében pedig az ágens, az aktivitás és az intencionalitás terén is nagyobb gyakoriság mutatkozott, mint a gyászról szóló szövegekben.

Bertalan Eszter: *Az elfogadás szerepe egy egészségpszichológiai intervencióban - Súlyos ételallergiával élő gyermekek szüleinek szervezett pilot program értékelése*

Vajon hogyan lehet együtt élni szülőként egy olyan egészségügyi állapottal, ami a hétköznapokban állandó fenyegetést jelent a gyermek életére nézve? Növekvő előfordulás mellett jelenleg a gyermekek 6-8%-át diagnosztizálják ételallergiával világszerte. Az allergénre adott reakció formái változatosak, az enyhe lefolyásútól a több szervrendszert érintő anafilaxiás reakcióig terjedhetnek. Súlyos ételallergia esetében az allergénnek való kitettség jelentős következménnyel járhat: életmentő beavatkozást tehet szükségessé. Az állapot adherens kezelése komplex alkalmazkodást igényel az érintettektől és a környezetüktől egyaránt. A speciális életmód jellemzője az állandó éberség és a restriktív életvezetés, amit gyakran fokozott szorongás kísér. Így a medikális ellátás mellett jelentős szerepe van a családok és gondviselők pszichés támogatásának is. A korábbi tanulmányokon alapuló 6 alkalmas online pilot intervenció programunk olyan szülők megsegítését célozta, akik 2-8 éves anafilaxiás allergiás gyermeket nevelnek. Vizsgálatunkban négy intervenció csoportban összesen 26 édesanya vett részt (Mkor = 38,55 év; SD kor=4,5 év). A megvalósíthatósági vizsgálat érdekében elő-és utóteszteket végeztünk, illetve félig strukturált interjúkat folytattunk le a résztvevőkkel (N=11), amelyeket Interpretatív Fenomenológiai Analízis módszerrel elemeztünk. Az interjúkban kiemelkedő témaként jelent meg a „szülői hozzáállás alakulása a gyermek állapotával és lehetőségeivel kapcsolatban”. Következtetésként feltételezzük, hogy a pszichológiai intervenció nem közvetlen módon, a hétköznapi rutin szintjén formálta a családok életét, hanem a szülői hozzáállás változásán keresztül, aminek lényeges eleme a sortárs közösség modelláló és megtartó szerepe. Továbbá lényeges szerepet játszik benne a csoportvezetői attitűd, ami mindenekelőtt képes megérteni és elfogadni a vigilancia és aggodalmak szerepét, mint a túlélés zálogait.

Dr. Tóth Erika Hajnalka: *Személyközpontú szupervíziós műhelybeszélgetés*

Fókuszban a pozitív érzelmi odafordulás - személyközpontú megközelítésű szupervízió egy hozott eset (max. 2) feldolgozásában

Ajtay Gyöngyi: *Személyközpontú esetismertető műhelybeszélgetés*

A kerekasztal témájához kapcsolódóan egy pszichoterápiás eseten keresztül szeretném bemutatni az ELFOGADÁS jelentőségét egy pszichoterápiás folyamat sématerápiás szemléletű részében valamint ugyanannak a terápiás folyamatnak személyközpontú terápiás részében. Depressziós panaszokkal küzdő 32 éves női kliensem sématerápiás igénnyel jelentkezett terápiára. Egy éve szedett antidepresszánt, ennek hatására alvása rendeződött, „hangulati mélységei” oldódtak, azonban motivátlansága, reménytelenségérzése továbbra is befolyásolta a mindennapi funkcionálisitását. Sokat olvasott a sématerápiáról, csodát várt tőle. **Elfogadtam** terápiás igényét, az első ülések során megismert élettörténete alapján magam is adekvátnak gondoltam a sématerápiás szemléletet személyiségfejlődése és panaszai kialakulásának megértésében. Elkezdtük a terápiás munkát a sématerápiás protokoll szerint, azonban néhány ülés után a kezdeti terápiás motivációja csökkent, a munkaszakasz elején „megtorpantunk”. Az érzelmileg megterhelő témák, életesemények, az egyre mélyebb tartalmak megjelenése szükségessé tették a „lassítást”, a kliens terhelhetőségének monitorozását, a haladási ritmusának **elfogadását**. Ebben a terápiás szakaszban került sor a traumatikus élmények feldolgozására, ahol főként a személyközpontú terápia hatótényezőire támaszkodtam (szelektív empátiás visszajelzések, mikrohipotézisek alkalmazása). Kiemelt jelentősége volt a **feltétel**

nélküli elfogadásnak (pozitív érzelmi odafordulás, sokszor nondirektivitás) a traumatikus élményekkel való „újratalálkozás”, a kognitív és érzelmi feldolgozás elősegítésében, a szégyen, büntudat és szorongás érzések differenciálásában, validálásában. A traumatikus élmények okozta nehéz érzések megmunkálása lehetővé tette, hogy a terápia következő fázisában visszatérjünk a sématerápiás szemlélethez és dolgozzunk az egészséges felnőtt sémamód megerősítésén, a személyközpontú terápia nyelvén az énképe erősítésén és inkongruenciájának csökkentésén.

Boros Viktória: *Az elfogadó pedagógia - a tatai Rogers iskoláról*

A 31. tanévünket kezdtük meg idén szeptemberben a tatai Színes Iskolában. A műhelymunka során azt járjuk körül, hogy a mindennapi működésünkben miként érvényesülnek a rogersi alapelvek. A résztvevők megismerkedhetnek azokkal a feltételekkel, keretekkel, amelyek segítségével olyan pedagógiai klímát teremtünk, ahol mind a diákoknak, mind a pedagógusoknak lehetőségük van a növekedésre. Megosztjuk tapasztalatainkat arról, miként lehet biztosítani tanulóink számára azt, hogy megvalósuljon a tanulás szabadsága és övék legyen a tanulás felelőssége is.

Zumics Valéria: *Elfogadó társadalom - a Civil Csoport Hétféje mozgalom*

Milyen kapcsolódási pontokat találunk manapság? Hol találjuk ezeket? Az alternatív élménynyújtás témáját is boncolgatjuk ebben a műhelyben, illetve azt, hogy vajon a személyes életünkben hogyan képződnek le a társadalmi dinamikák és mit tudunk ezzel kezdeni, akár egy CCH keretein belül. Célom egy interaktív műhely, ahol rogersi módon leszünk jelen.

AFFILIÁCIÓK

- **Ajtay Gyöngyi:** klinikai szakpszichológus, személyközpontú pszichoterapeuta, kognitív viselkedésterapeuta, személyközpontú kiképző pszichoterapeuta, Budapest
- **Bene Gergely:** pszichológus, személyközpontú tanácsadó, TCSGYK, magánpraxis, Budapest
- **Bertalan Eszter:** pszichológus, egyetemi tanársegéd, ELTE PPK, Budapest
- **Boros Viktória:** pedagógus, személyközpontú tanácsadó, Színes Iskola, Tata
- **Csató Anita:** pszichológia BA szakos hallgató SZTE BTK, Szeged
- **Dr. Kovács Dóra, PhD,** pszichiáter, kiképző személyközpontú pszichoterapeuta, egyetemi adjunktus, KRE, Pszichológiai Intézet, Budapest
- **Dr. Merényi Márta:** pszichiáter, kiképző pszichodinamikus mozgás- és táncterapeuta, pszichoanalitikusan orientált pszichoterapeuta
- **Dr. Tóth Erika Hajnalka:** neurológus, pszichiáter, a Magyar Személyközpontú Pszichoterápiás és Tanácsadási Egyesület elnöke, kiképző személyközpontú pszichoterapeuta, egyetemi tanársegéd, SZTE Pszichiátriai Klinika, Szeged
- **Draskóczy Magda, PhD:** klinikai szakpszichológus, személyközpontú tanácsadó, személyközpontú kiképző
- **Fischer Péter:** pszichológus
- **Kostyalik János:** klinikai szakpszichológus, személyközpontú tanácsadó, pszichoterapeuta jelölt, személyközpontú kiképző jelölt, Toldy Ferenc Kórház, Pszichiátriai Rehabilitációs Osztály, Cegléd
- **Papp-Zipernovszky Orsolya, PhD:** alkalmazott egészségpszichológus, habilitált egyetemi docens, ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Budapest
- **Pataky Kriszta:** pszichológus, személyközpontú tanácsadó, logoterápiás kiképző, személyközpontú kiképző jelölt, Logoterápia Alapítvány, Budapest
- **Pintér Gábor, PhD:** klinikai szakpszichológus, kiképző személyközpontú pszichoterapeuta, címzetes egyetemi tanár SE, Budapest
- **Prof. Dr. Tringer László:** pszichiáter, neurológus, pszichoterapeuta, klinikai szakpszichológus, SE Pszichiátriai és Pszichoterápiás Klinika, a Magyar Személyközpontú Pszichoterápiás és Tanácsadási Egyesület tiszteletbeli elnöke, Budapest
- **Prof. Dr. Urbán Róbert:** klinikai szakpszichológus, egyetemi tanár, MTA doktora, ELTE PPK, Budapest
- **Rózsa Ildikó:** klinikai szakpszichológus, kiképző személyközpontú pszichoterapeuta, pszichoanalitikus, magánpraxis, Budapest
- **Sulyok Eszter:** pszichológus
- **Szabó Csanád, PhD:** alkalmazott egészségpszichológiai szakpszichológus, személyközpontú tanácsadó, pszichoterapeuta jelölt, egyetemi adjunktus, SZTE BTK Pszichológiai Intézet, Szeged
- **Szumner Csaba, PhD:** pszichológus, habilitált egyetemi tanár, tanszékvezető, KRE BTK Pszichológiai Intézet, Budapest
- **Szvirida Alex:** pszichológia MA hallgató, SZTE BTK, Szeged
- **Török Iván:** klinikai szakpszichológus, személyközpontú tanácsadó, személyközpontú kiképző, a Magyar Személyközpontú Pszichoterápiás és Tanácsadási Egyesület tiszteletbeli elnöke
- **Varga S. Katalin, PhD:** klinikai szakpszichológus, pszichoterapeuta, kiképző hipno-pszichoterapeuta jelölt, Magyar Hipnózis Egyesület elnöke
- **Vizin Gabriella, PhD:** klinikai szakpszichológus, CBT és sémapszichoterapeuta, egyetemi adjunktus, ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Budapest
- **Zumics Valéria:** fejlesztőpedagógus, személyközpontú tanácsadó, Hétszínvirág Óvoda, Dunaharaszti
- **Zsiray Júlia:** pszichológus, Heim Pál Országos Gyermekgyógyászati Intézet Autista Mintaház Diagnosztikai és Terápiás Centrum, Budapest